

L. C. Larsen: Begreberne om det Retfærdige og Billige ere vistnok forskjellige, men jeg vil haabe, at jeg ved andre Leiligheder kan være mere enig med den ærede sidste Tale om, hvad der er retfærdigt og billigt, end jeg er ved denne. Jeg mener, at det er retfærdigt og billigt, at Lighed i Rettigheder betinges af Lighed i Byrder, og her fører Lighed i Beslignenhed og i alle locale Forhold med sig, at der ogsaa bør være Lighed i Byrder. Jeg vil først med nogle Ord vende mig til, hvad den ærede Ordfører har anført. Han gjorde ogsaa dette Billigheds- og Retfærdighedshensyn, som jeg nu har omtalt, gjældende i dets Almindelighed, men jeg skal bemærke, at jeg for mit Vedkommende vilde finde, at det Billige og Retfærdige var, at det Tillæg, som jeg har tilladt mig at foreslaae til § 3, ogsaa blev gjort gjældende som Tillæg til § 1, saaledes at overhovedet enhver Udvidelse af Næringsbrug til Frederiksberg Commune var betinget af, at det District, der tiler sig ind i Kjøbenhavns Grund, blev stillet lige med de omliggende Dele af denne. Jeg har imidlertid ikke forfulgt denne Tanke, fordi der fremkom et Forslag fra den høitærede Indenrigsminister, der begrænsedes saaledes, som det nu er det ærede Thing bekendt, og jeg fandt det da rigtigere i saa Henseende at slutte mig til Ministeren, end at gaae videre, end han tænkte paa at ville gaae. — Den ærede Ordfører paaberaabte sig, at hele Bestaffenheden af det District, som der her er Tale om at paalægge en høiere Bygningsafgift, er forskjellig fra Kjøbenhavns. Ja, ganske vist, men hvad har frembragt denne Forskjellighed? Det er den Omstændighed, at det ikke har været tilladt at drive Næringsveie der, men saasnart dette bliver tilladt, saasnart § 1 i dette Lovforslag træder i Kraft, vil man see det forandret til tætbebyggede Gader. Det vil først skee paa gamle Kongevei, hvor der allerede er en god Begyndelse dertil, men det vil ikke vare længe, før det Samme bliver Tilfældet i Frederiksberg Allée, og denne Næringsfrihed vil, som den høitærede Indenrigsminister har bemærket,

i den Grad forhøje Eiendommenes Værdi, at de efterhaanden ville gaae over til fordeelagtigere Anvendelser, hvorved de ogsaa ville kunne taale det Paalæg, hvorom her er Tale, og som forholdsvis er meget ringe. Den ærede Ordfører meente fremdeles, at Bestemmelsen i det Tillæg, jeg har tilladt mig at foreslaae, vilde medføre, at det District, der tiler sig ind i Kjøbenhavn, slet ikke vilde attraae den udvidede Næringsfrihed, hvorom her er Tale, men i saa Tilfælde falder det hele Spørgsmaal bort, og indtræder først, naar man der føler Trang dertil. Det er nemlig ingenlunde et Forlangende, at de Vedkommende skulle have denne Byrde, men kun, at de, hvis de ville have de paagjældende Rettigheder, ogsaa efter den hele Beliggenhed bør have de samme Byrder som Kjøbenhavn. Den ærede Ordfører refererede meget rigtig, hvad der er anført i Betænkningen af Kjøbenhavns Communalbestyrelses Comitee, nemlig at det i og for sig kunde være rigtig og godt, at der blev udvidet Næringsfrihed for Frederiksberg Commune, men han fremhævede kun den ene Side af Sagen, ligesom dette ogsaa overhovedet er skeet i hans Forslag, nemlig det Unsiklige for Frederiksberg Commune i at faae disse Rettigheder. Hvad har Comiteen imidlertid videre sagt? Det hedder Pag. 4 strax efter det, den ærede Ordfører oplæste, saaledes som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse:

„Naar det saaledes indrømmes, at det er billigt, at der gives Frederiksberg Sogn en større Næringsfrihed, og at dette er saa langt fra at være betænkeligt for Kjøbenhavn, at det endog maa ansees for i visse Henseender gavnligt, da steer dette dog kun under den Forudsætning, at den Lighed i Rettigheder, som der indrømmes, ledsages af Lighed i de Byrder, der paalægges. Her er ikke Tale om de communale Afgifter, der maae rette sig efter de communale Goder, der ydes paa hvert Sted, og derfor naturligtvis, naar disse ikke ere lige, heller ikke kunne være eens, men om de Afgifter og Byrder, som Staten kræver eller